

פרשה בארבע

שלוחה 8<10<1

יהודים, לכו זקופי!

בימים כתיקונם לא עוסקים במקום עבודתה של אשתי בעיניי השקפה, אמה נשים באות לעבוד והולכות הביתה. היחסים בין העובדות טובים, ויש ביניהן הסכם לא כתוב שאף אחת לא תנסה לכפות את השקפתה ואמונתה על אחרות.

השבוע הופר ההסכם. אחת העובדות תלתה על לוח המודעות מכתב בו היה כתוב שגם היא דתייה, ושלא יתכן שבעוד היא נאלצת להתמודד לבד עם המעמסה בעוד בעלה במילואים, נשות האברכים ימשיכו בחייהן כרגיל. אפשר גם וגם, קבעה במכתב, שבסופו אף דרשה מנשות האברכים העובדות איתה לנסות ולהשפיע על בעליהן ועל ילדיהן להתגייס לצבא.

"המכתב קומם את הנשים החרדיות", סיפר האברך. ואני מתקשר אליך כדי לשאול כיצד להגיב. אי אפשר להשאיר את המכתב הזה ללא תגובה.

"דווקא אפשר", ענית: "ומכמה סיבות".

ראשית, זהו מקום עבודה. נשים לא באות לשם כדי לעצב את השקפתן. שנית, אני מעריך שברור לעובדת שלתלה את המכתב ששינוי השקפתי לא מתרחש בעקבות מכתב שמתפרסם על לוח מודעות בעבודה. כדתייה היא בטח מודעת לכך שהיא ובעלה עצבו את השקפת עולמם לאור דעת הרבנים להם הם נשמעים, ואם הם נוהגים כך, כנראה שגם החרדים מעצבים את השקפתם באופן זהה, ואם כך, אם היא חפצה לשנות את דעת חברותיה, עליה לפנות לגדולי ישראל להם נשמעות חברותיה החרדיות.

לכן אין צורך להגיב. אם מדובר בפרובוקציה, העדר התגובה הינה הדרך הטובה ביותר להתמודד איתה. כל תכליתה של פרובוקציה לעורר דיון וויכוח, ולכן עדר התגובה היא התגובה הטובה ביותר. ואם המכתב נתלה מתוך תמימות, גם אין צורך להגיב, לפי שעם תמים תתמם.

מה שעליכם לעשות, הוא לפנות למנהלי החברה ולבקש מהם להורות לעובדות שלא לערב השקפות עולם בעבודה. ואם יסרבו, בקשו מהם להזמין מרצה שישב לדברים שהופיעו במכתב. להערכתי, יבחרו המנהלים באפשרות הראשונה, ובכך ישוב השקט למקומו כבתחילה.

כך או כך ישנו דבר אחד שעליכם לעשות.

נכון שאנו נתקלים באנשים שקוראים תיגר על אורח חיינו המעוצב לאור דעתם של גדולי ישראל, אך שיש גם מקרים אחרים. ואם עובדת הרגישה נח לתלות מכתב כזה מתוך ידיעה שהוא יקומם את העובדות החרדיות יש לכך סיבה, ואז סיפורי לו על הפגישה של החתן והבת שלי עם האלמוני ועל הבקשה שלו שיתפללו עליו.

"זה יפה" אמר לי האברך, "אך יש לחלק. האיש שפגש את הבת שלך לא היה דתי, בשונה מהאישה שתלתה את הפתק בעבודה. הרבה יותר מורכב להשיב לאדם דתי מאשר לאדם לא דתי."

"ראשית איני מסכים עם הקביעה", ענית. אם לך ברור לך מדוע אתה מקדיש את חיך לתורה, תדע מה להשיב לכל אדם בלי קשר לאמונתו.

"ושנית, אולי תתפלא, אך בדרכי שלי הצלחתי לאתר את האלמוני שפגש את בתי וחתני, ואז התברר שהוא אדם דתי, ושהוא איש חינוך, ושהוא מחנך גדול בו עובדות נשים ממגזרים שונים. חרדיות, דתיות, וגם לא דתיות.

כמה ימים לאחר הפסח יצאו חתני ובתי ליום נופש בצפון הארץ. באחד מאתרי הטבע שהיה ריק לחלוטין, ישב אדם כבן חמישים והביט בהם ממושכות. בשלב מסויים האיש ניגש אליהם, והם החלו לשוחח.

האלמוני התעניין באורח חייהם, והציג בפניהם שאלות על ההשקפה החרדית. את חתני האיש שאל על חשיבות לימוד התורה, על אי התגייסותם של לומדי התורה לצבא, ואת בתי על אמונה ובטחון, ועל כך שאצל החרדים בעוד הבעל יושב ועוסק בתורה, הנטל הכלכלי מוטל על כתפי האישה, ועוד שאלות משאלות שונות, שלומדי התורה נשאלים במפגשים עם אנשים שאינם דתיים.

בסוף השיחה הודה להם האיש על נכונותם לענות על שאלותיו, ניגש למכוניתו, נטל ממנה משהו וחזר אליהם.

"האם את נוהגת להדליק נרות שבת?" שאל האיש את בתי.

"בהחלט". צחקה בתי. "אישה לא צריכה להיות דתיה כדי להדליק נרות שבת".

"מעולה" אמר האיש עניינית. "אז הנה. קחי בבקשה את הכסף הזה, וכשאת מדליקה נרות שבת ומתפללת על ילדיך, התפללי גם עלי ועל אשתי."

בתי סירבה.

"אתפלל עליכם בשמחה, איך נדרש לשלם לי על כך, זו מצווה".

האיש התעקש.

"כשמשלמים", אמר "זה יותר מחייב. קחי ממני בבקשה את הכסף. בבקשה אל תסרבי. מצאתם חן בעיני ואני רוצה שדווקא אתם תתפללו עליו."

האלמוני רשם על פתק את שמו הפרטי ואת שם אשתו, נפרד מהם לשלום, נכנס למכונית, ולאחר מספר שניות שוב יצא.

"אם את כבר מתפללת, אשמח אם תוסיפי בבקשה את שמות ילדיי שנלחמים כעת בעזה, ונתן לה סכום כסף נוסף."

חתני שעמד משתאה, ניסה לשאול את האיש לשם משפחתו ולמעשיו, אך האיש סירב להזדהות. זה ממש לא חשוב מי אני. העיקר שתתפללו עליו. אמר ונעלם.

בערב, בתי התקשרה וספרה לנו על המפגש.

"זה לא קצת מוזר? בא בנאדם שלא נראה דתי, שואל על החרדים שאלות בלי סוף, ובמקום להטיף לנו כמקובל במחוזותינו, הוא מבקש שנתפלל עליו ועוד מתעקש לשלם על זה?"

"כנראה מצאתם חן בעיניו", אמרתי לה. "אך אני במקומך לא הייתי מתחייב. בטח לא תמורת תשלום, משום שאם נטלת את הכסף, זו עסקה מחייבת. חבל שלא שאלת אותו לשמו. בכל מקרה, היזהרי לא לשכוח להתפלל עליהם בהדלקת נרות."

השיחה הסתיימה.

אמש התקשר בני, וסיפר שחבר שלו מבקש לדבר אתי משום שבמקום העבודה של אשתו התרחשה תקרית לא נעימה, ושניהם מבקשים לדעת כיצד להגיב. הסכמתי.

אחרי עשר דקות התקשר החבר וסיפר שאשתו עובדת לפרנסתה במשרד גדול בו עובדות נשים ממגזרים שונים. חרדיות, דתיות, וגם לא דתיות.

להזמנות חייגו:

054-2353493

להאזנה לקו ובלכתך חייגו:
077-430-9790
הקו מכיל למעלה מ 2500
שיעורים והרצאות של הרב
אהרן לוי

לקבלת העלון למייל
שלכם שלחו מייל לכתובת
ag0774309790@gmail.com

שלוחות מאגר השיעורים

- 1 יסודות האמונה
- 2 זוגיות וחינוך
- 3 השקפה יהודית
- 4 שאלות ותשובות
- 5 משמעות הסבל והנסיונות
- 6 סדרות
- 7 תנ"ך ותורה שבע"פ
- 8 נושאים שונים
- 9 שיעורים לפי ספרים
- 10 פרשה בארבע
- 11 שבת ומועדי השנה
- 12 אקטואליה ויהדות

הרשמה לשלוחות המנויים

מסלול א'
18 ש"ח לחודש
מסלול ב'
30 ש"ח לחודש אחד בלבד
מסלול ג'
180 ש"ח לשנה
**ניתן להרשם כמנוי
בשלוחה 7 בתפריט
הראשי**

לתרומות עבור הפצת
העלון חייגו 077-430-9790
והקישו * בתפריט הראשי

או חייגו 054-859-3167
בין השעות 13:30-15:30

לקבלת פירוט השלוחות
שלחו מייל לכתובת
b0774309790@gmail.com

עלון זה מופץ לזכות

האחדות בעם ישראל
שמואל מאיר בן רחל
צפורה בת אסתר
מרים בת אסתר
לע"נ
אברהם בן לטיפה
מרגלית בת רחל
אברהם בן שרה
לרפואת
בת שבע גאולה בת יעל

על כך משיב הנצי"ב בביאורו לתורה, וז"ל: "ואשבר מוטות
עולכם. הוא משל כמו שור שרגיל לישא עול שנוצר לזה.
וראשו כפוי למטה כמו שידוע שהעול יהא מונח עליו. ואפילו
בשעה שמסירים העול מעליו יודע שאחר שעה מוכן הוא
שנית למשא. עד שמשברים את העול לעיניו הוא בטוח
שלא יחרוש עו. ועדיין הוא בראש נמוך מרוב הרגלו לכך.
עד שבא בעליו ומרגילו להגביה ראשו וליך קוממיות. בזה
אות ברור לו שאין בדעת בעליו לחרוש עימו לעולם".

"כך ישראל נוצרו לגלות. אבל בשעה שעושים רצונו
ש"מ הקב"ה מבטיח ואשבור מוטות עולכם ואולך אתכם
קוממיות. בדעת גבוהה וחפשית כאלו בטוחים המה שלא
ישתעבדו לעולם".

דברים אלו, מבאר הנצי"ב ששלמות האומה אינה נמדדת
רק לאור השאלה האם היא יושבת על אדמתה או לא, אלא
בעיקר לאור השאלה האם בני האומה הולכים קוממיות.
האם הם גאים באומתם. האם הם נושאים את ראשם
בגאון מתוך הכרה בחשיבותם. משום שרק אומה שכך
חשים בניה נחשבת לאומה שלמה ומברכת.

לכן ברכת הקוממיות נאמרת דווקא בסוף פרשת הברכות,
משום שגם אם יש שלום בארץ וגם אם חרב לא עוברת
בארצנו, וגם אם אנו יושבים עליה לבטח, כל עוד אין אנו
שלמים בדעתנו ובטוחים בצדקתנו, אפשר ולזמן מן הזמנים
נגלה חלילה מארצנו.

לכן חותמת ברכת הקוממיות את פרשת הברכות, משום
שרק היא מבטיחה את המשכיותם.

"זה יפה מאוד", אמר האברך, אך איך זה קשור למכתב?
"קשור ועוד איך", עניתי.

כשם שקוממיות האומה מבטיחה את עתידה הלאומי,
כך קוממיות הדעת מבטיחה את עתידה של ההשקפה
התורנית. כשם שאיש לא יצא למלחמה נגד אומה ההולכת
קוממיות, כך גם בדעות.

זהו שאמר הקב"ה לאברהם: "ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה... ונברכו בך כל משפחות האדמה"
כדי להורות שאם יהיה גוי גדול, ואם יגדל שמו, ואם תלך
קוממיות, במקום להיאבק בו, יבקשו כל משפחות האדמה
להתברך ממנו.

לכן, במקום לכעוס או לענות לעובדת שבקשה מאשך
לשנות את השקפתך ולחלוק על דעת רבותיך, עדיף שתלכו
קוממיות. שתזקפו את קומתכם על שנבחרתם לעמוד
לפני השם לשרתו, ואם כך תרגישו בלבכם ולא רק בפיכם,
במקום לתלות לכם מכתבים בעבודה יבקשו מכם ברכות.
"ואיך גילית את זהותו של האלמוני שפגש את החתן והבת
שלך? " שאל האברך מתוך סקרנות. הוא הרי לא השאיר
להם פרטים מזהים. איך נודע לך מיהו?

שתי תשובות בדבר, עניתי.

את הראשונה אחשוף כי לא כל דבר אפשר לשתף, אך את
השניה כן.

"כל שבוע הקב"ה עוזר לי להכין רעיון לפרשת השבוע. לא
בגללי. בגלל שאלו שקוראים אותו כנראה הולכים קוממיות,
ולפי שהם הולכים קוממיות בהשקפתם, הם מבורכים,
ומשום שהם מבורכים, הקב"ה מגלגל את הדברים בדרך
הכי לא צפויה, רק כדי שלקוראים שלי יהיה מה לקרוא על
פרשת השבוע.

שבת שלום.

תלמידים על פי ההשקפה בה מחזיקה העובדת שתלתה
את הפתק, ובכל זאת במקום לתקוף ולהאשים, ביקש מהם
האיש להתפלל עליו.

לא כולם נוהגים כלפי בעלי השקפה שונה משלהם כפי
שנהגה העובדת במשרד בו עובדת אשתך.

"זה מדהים" אמר האברך. אז מה באמת עושה את ההבדל.
מדוע יש כאלה ויש כאלה?

"ההבדל הוא בנו", עניתי.

"כשאדם מבחין שאתה שלם עם דרכך ובעיקר גאה בה,
הוא יכבד אותך גם אם דעתו שונה מדעתך, וגם אם הוא
חולק עליה לחלוטין. כדתי, הוא הרי מבין שלא אתה עיצבת
את השקפתך התורנית. ברור לו שיש לך רבנים, ושהם
גדולים בתורה, ושאלם הם פסקו כך, גם אם דעת רבותיו
שונה, יש לדעתם מקום, ולפי שאתה גאה באורח חייך, הוא
יכבד אותך, אך אם יבחין שאינך שלם עם השקפתך. שיש
בקיעים וסדקים. או אז במקום לכבד אותך, ידרוש ממך בר
פלוגתך לשנות את אורח חייך.

האיש שפגש את חתני ובתי, לא ביקש מהם מיד שיתפללו
עליו. הוא ערך איתם שיחה נוקבת. שאל המון שאלות. בחן
אותם. ביקש לברר אם אורח החיים ההשקפתי שלהם
מוצק. אם הוא איתן. אם הם שלמים אתו וגאים בו. רק
לאחר שהדבר התברר לו, ביקש זאת מהם, וזאת למרות
שאורח חייו והשקפתו זהים לאלה של כותבת המכתב.
בשונה ממנה, הוא לא דרש מהם להתאים את דעתם
לדעתו, להפך, הוא ביקש מאלו שחלוקים על השקפתו
שיתפללו עליו.

אם במקום לכבד תלתה העובדת את מכתבה על לוח
המודעות, אין זאת אלא שזיהתה חוסר בהירות וחוסר
ביטחון בהשקפתן של חברותיה לעבודה, ולכן במקום שגם
היא תבקש מהם להתפלל על בעלה היא דרשה מהן לגרום
לבעליהן לשנות את דעתם.

ויש לי ראייה לכך מפרשת השבוע.

בפרשת בחוקותי, מתארת התורה את הברכות שיושפעו
על עם ישראל "אם בחוקותי תלכו" וכן את הקללות חלילה
"אם בחוקותי תמאסו". אלא שנוסח הברכות וסדרן אינו
ברור דיו.

פרשת הברכות מתחילה ב: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה

בט"ד
השקפה יהודית
אמונה וביטחון
דע מה שתשיב
קו 'ובלכתך' של הרב אהרן לוי
077-430-9790

הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי: ממשיכה ב: וישבתם
לבטח בארצכם: עוברת ב: ונתתי שלום בארץ. ומסתיימת
ב: "ואשבר מוטות עולכם ואולך אתכם קוממיות:

וכאן מתעוררות מספר שאלות.

מדוע "ואולך אתכם קוממיות" חותמת את פרשת הברכות?
וכי יש צורך בברכה מעין זו לאחר הברכות שקדמו לה?
אם הכלכלה תשגשג, ואם ישבו לבטח בארצם, ואם יהיה
שלום בארץ מה תוספת יש בברכה זו? איזה עול מונח על
כתפי אומה היושבת לבטח בארצה אותו יש לשבור? ולאן
יש להוליך קוממיות את היושבת לבטח בארצה?

ניתן ליצור איתנו קשר בכפס: 077-444-8910

או במייל בכתובת: u05485931@gmail.com

או ע"י השארת הודעה במערכת בשלוחה 9 בתפריט הראשי

ובלכתך
אמונה בכל דרך